

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afara la c. r. poste cu bani găta prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețulu pnenumeratiunei pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 9. ANULU XIX.

Săbiu, in 31 Ianuarie (12 Febr.) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiți cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Partea de dincolo de Leit'a a capatat in fine unu ministeriu nou compus mai cu sēma din profesori. Presiedinte e Hohenwart, ceilalti membrii: Habietinek de justitia, Holzgethan de finanție, Schaeffle de comerț și inter. de agricultura Iericke de cultu și instructiune, Scholl de apărarea țierei.

Unele diuarie afirmă ca denumirea acestui ministeriu s'a facutu fără scirea lui Beust și Andrassy. Nēmții de alta parte se vaiera pe tōte tonurile asupr'a noului ministeriu. Cugetamu ca slavii voru fi multiamiti cu elu. Dara „Cor. Sl.“ ce nea venit astadi dice, ca sub pretestu de a consolidă constitutiunea Cislaitaniei și acestu ministeriu va duce imperiulu spre prapastia.

O alta scire insemnata aflāmu in diuarie unguresci. Se scrie ca retragerea lui Beust e sigura.

Lui Bismarck i a succesu a veri între francesi neintielegerea și sfasierea in partide. Franci'a are până acuma două guverne și până la constituirea adunării natiunale cine scie câte partide tari.

Despre retragerea lui Carolu din Romani'a se vorbesce inca. Unele diuarie aducu scirea ca tronulu Romaniiei lu va ocupă unu principe rusescu (de Leuchtenberg).

(Din sudostulu Transilvaniei.)

Cestiunea romāna se pune pe tapetu; cestiunea romāna nu se pune pe tapetu; cestiunea romāna nu e admisa la conferinti'a din Londonu; cestiunea romāna e dejā deslegata; cestiunen romāna mai dicu altii ca se va deslegă prin revisiunea constitutiunei romāne etc. etc. Pentru ce atât'a vorba? Pentru interesarea puterilor p r o t e c t ō r i e de fericirea țierilor romanesci? Acest'a pré putienu. Franci'a, carea incepuse a prevedé nisuinti'a europenilor și incepuse a arangiă Europ'a conformu acestoru nisuintie, a scosu pe cele două țieri dela Lunarea de josu din confusiunea in care le aduse iesuitismulu și fanariotismulu, le a scosu, pentru ca Franci'a sciea și nu voiă sa ignoreze servitiile ce le a facutu aceste țieri in evolu. mediu crestinatāției și civilisatiunei și scieă ca ele au cadutu numai victim'a intrigeloru iesuitice, spriginite de cele fanariote. Franci'a le-a scosu din confusiune, le a pus in piciorē și le a disu sa mērga. O parte dintre puteri se pare ca nu pōte vedé cu ochi buni acest'a nobila fapta și doresce a turburā iera-si ap'a, spre a imbată pescii și ai prinde și ai inghit. In impregiurările de fatia, cându mântuitōrea Romaniiei jace pe patulu de mōrte, acest'a este posibilu, și cu atātu mai posibilu, cu câtu de 13—14 ani de cându li s'au deslegatu mânăle și piciorēle acelor țieri, intrensele s'a lucratu pré putienu pentru intarirea loru. Ōmenii cari au fostu chiamati a conduce țier'a spre destinulu ei s'au certatu și s'au inimicitu pentru putere. Activitatea loru s'a restrinsu pe lānga surpare, suire și cadere prin alte surpări va se dica, pe lānga unu procesu de schimbări de ministri și de domnitori.

Pōte ca voru fi fostu cei ce le au severitu tōte aceste de credinti'a ca pentru ce sa nu pōta ei lucrā astfelu, căci interesele puterilor goranti suntu de natura de a nu lasā sa cada Romani'a victima nici unei'a din trensele.

Acest'a aru insemnă atātu câtu a se incela pe sine insusi, asi legă ochii spre a nu observā nici unu periclu de nici o parte.

Viati'a popōreloru, nici cându nu s'a coditiunatu dela intrigele altor'a între sine. O fiintia carea și multiameste esistinti'a cea numai diferintieloru, de certa între alte fiintie, va avé o esistintia efe-

mera și termina mai totu deun'a cu unu finitu reu. Esistintia unnei fiintie rediemata pe labore, va fi incalcata de unii altii până la unu tempu, inse mai curenda sēu mai tardiu silinti'a și munc'a o scōte din pusetiunea obscura și o pune la locul ce i se cuvine.

In Europ'a inca trebuie sa vina trēb'a acolo, in câtu natiunile sa fia stimate dupa trud'a loru dara nu numai dupa privilegiile loru.

Pāna sa ajunga la atāt'a moralitate se cere tempu și pāna atunci omenimea dintrens'a pōte mai are a suferi brutalitāti, cine mai sci a cărei puteri.

Ce erā dara mai firescu locu decātu că conducatoriil țierei din cestiune sa cugete la tōte impregiurările câte potu veni in venitoriu, dara mai cu sēma la impregiurarea cându constelatiunea europeana aru puté sa devina de asiā, incātu un'a din puteri sa aiba mână libera și sa nu mai aiba lipsa de a tiené comptu de asiā numitulu ecuilibru europeanu. Și că urmare din acest'a ce erā mai firescu decātu sa fia cugetatu la desvoltarea unei vieti natiunale cu privire la toti ramii sociali, pentru-ca prin acest'a aru fi pusu temeiul la cea mai buna sigurantia contr'a tuturor invasiuniloru possibile.

Acest'a este terenulu ce trebuie cautatu de ori ce poporu ce voiesce astadi sa traiasca, Acest'a e terenulu pe care avemu nu numai sa lu recomandam fratiloru nostri dara și nōne insine, celoru din imperiulu austro-ungurescu, deca voimu sa avemu unu rolu demnu între ceilalti concetatieni ai imperiului nostru.

Tempu de a ne socoti multu no mai avemu. Multu sa filosofāmu in ventu asupr'a acestei impregiurări e o paguba invederata.

Sa incepemu dara intru a imbratiosia totu ce e folositoriu pentru corpu și pentru spiritu, sa imbratiosiamu industria de ori ce ramu, pentru-ca dens'a este carea ia locul celu mai insemnatu in viati'a popōreloru de astadi, dens'a este care distinge pe popōrele cu venitoriu de cel ce se pregatescu a fi trecute in registrulu popōreloru disparande.

Fiindu-ca acest'a nu este cea dintāiu voce, ce o ridicāmu in privinti'a acest'a, ne indreplāmu cu seriozitate cātra tōte lumea nōstra inteliginta, ori unde se aru aflā dens'a și o provocāmu sa misce tōte petriile spre a vedé odata realisāndu-se acest'a dorintia expresata de atātea ori in diuaristic'a nōstra, expresata de interesulu celu mai vitalu alu nostru.

Sa nu ne crēda cine-va de nesce pessimisti și de nisce ōmeni, carii aru ignorā impregiurările nōstre politice de mai nainte, nici de nisce ōmeni, carii trecu cu vederea ceea ce s'a facutu in totu cuprinsulu Romaniiei preste totu și in specie in privinti'a industriale. Reformele sociali aduse de drumulu de feru pro unde a pututu ajunge și de alta parte invectivele cele multe de poporulu nemțiescu, cu deosebire spre a ne discreditā vitalitatea nōstra, ne constringu a fi cu indiecita atentiune asupr'a nōstra. In fine crescerea din di in di a speculatiunei evresci in tōte părțile ne ingrigesce sa nu ne tredim in o buna diminētia ca suntemu privati de tōte mijlulōcele de subsistintia și atunci apoi amu gatat'o și cu cele ce suntu inferiōre, precum e agricultur'a, și cu cele ce suntu superiōre industriei precum suntu sciintiele și artele.

Atunci nici Franci'a nici nimenea dintre puteri nu ne garantēza nōua aici și fratiloru nostri in patriale unu venitoriu, ci vomu fi cu tempulu spulberati că plēv'a din aria, de ventulu care va suflā mai ingraba.

Diet'a Ungariel.

Siedinti'a din 25 Ian. a casei ablegatiloru o deschide vicepresiedintele Perczel la 10 ore. Pre fotoliile ministriloru: Andrassy, Bekovics, Gorove, Festetics, Horvath, Kerkapoly și Szlayy.

Mai intāiu se cetesce și aprobēza protocolulu; dupa aceea se ascernu petitiuni numerōse.

La ordinea dilei sta continnarea desbaterei speciall despre bugetulu anului 1871.

L. Berzenczey că primu vorbitoriu ao pronuntia contr'a meliorarei lefeloru, pre cându M. Wahran se intrepune pentru ea. Densulu imputa ca cas'a in locu sa trēca la desbaterea speciale a diferiteloru bugete pentru ministrie, a suscitatu iera-si, fār' sa se fi ascernutu vre-o propunere speciale din partea comisiunei financiali, desbaterea generale despre cestiunea lefeloru. Ce se tiene de parerile bar. Simonyi și Deák, densulu nu consente nici cu un'a nici cu ceea-lalta, ci se alātura pre lānga parerea comisiunei financiali.

A. Csiky și da votulu pentru propunerea baronului Simonyi. Cu aceste se incheie desbaterea. Mai intāiu se pune la votu propunerea lui Deák, pre care majoritatea o și primesce. Asiā dara s'a aprobatu meliorarea lefeloru in intietiesu propunerei ministeriali, inse cu estinderea și asupr'a concipistiloru dela curi'a regēscă și dela tribunalele supreme.

In raportulu generalu alu comisiunei financiali e mai departe contienuta propunerea, ca tōte institutetele din țiera sa se subordineze ministeriulu de instructiune.

G. Várady consente cu acest'a, doresce inse ca regimulu sa se însărcineze, a ascerne unu proiectu specialiatu.

Korismics consente cu propunerea comisiunei financiali intr'atātu, incātu ea se referesce la instructiunea teoretica, institutetele menite pentru desvoltarea practica inse, sp. e. scōlele agromice, academi'a montana din Siemnitiu ect. sa nu fia subordonate acestoi principiu.

Deák intrēba ca subintielegu-se in propunerea comisiunei și scōlele militari? căci in casulu acest'a nu aru potea primí propunerea comisiunei; intr'altelu asupr'a cestiunei aceiei'a sa se decida nmai dupa precumpaniri mature și de o camdata sa se amāne.

Dupa ce mai multi deputati vorbescu se votēza și se primesce propunerea comisiunei financiali.

Se cetesce și primesce dupa aceea propunerea comitetulu financialu ca in viitoriu sa stea tōte fondurile sub administratiunea ministrului de finacie.

Urmēza desbaterea generale despre bugetulu presied ministriloru.

D. Irányi arunca prin o vorbire mai lunga acuse contr'a regimulu și in deosebi contr'a presiedintelui ministriloru.

Presiedintele ministriloru Andrassy se apara prin o vorbire lunga și primita cu aplause detunatōre din partea dreptei contr'a acuseloru lui Irányi

Incheierea siedintiei la 3 ore.

Revista diuaristica.

Cetimu in „Rom.“: Atitudinea ce au pastratu Romāni in tempulu resbelulu dintre Franci'a și Prussi'a, simpatieile loru profunde și constanti pentru caus'a natiunei celei mari, care va remānea totu-de-un'a mare, ori care aru fi impregiurările, a facutu obiectulu mai multoru articole bine voitōrie pentru noi, atātu in presa francesa câtu și in cea

ancleza. In schimb diarele germane nu ne-au scutit nici de amenințări, nici de injurii, pentru ca întru pre Franța, pentru o manifestăm, pe câtă circumstanțele ne-au permis o, simțimintele inimilor noastre, recunoștința și devotamentul nostru către acea nobile și generoasă națiune care totu-de-un'a și a versat cu profuziune sângele pentru libertatea și emanciparea popoarelor, pentru triumful cauzei justitiei.

Diariul „The Standard“, venindu a vorbi și el acum câte-va zile d'acele simțiminte adevărate naționale, cari dictăza conduita Românilor, declara ca atitudinea lor a avut și un alt mare efect politic.

Dupa ce citeza adresa Camerei române spre raspuns la discursul Tronului și da aceluia actului Adunării cea mai completa aprobare, diarul englez constata cu fericire ca Românii sunt cei mai entuziasmiți Francezi, ea subscrieri numeroase s'au făcut în România pentru prizonierii și ranii francezi și ca un mare număr de voluntari, între, cari citeza în mod distinctiv pre D. Locotenente Colonelu Pilatu, Dunc'a, Ghic'a, etc. s'au servit subtu drapelele Franței și o multime de medici români în ambulantele ei.

Dupa această „The Standard“ dăca prin această atitudine s'a dovedit ca, ori-care aru fi dorintele Prusianilor, „națiunea română nu va suferi nici odata sa fie târâta la vre unu act ostile intereselor franceze în Oriente, și ca Adresa Parlamentului Român este inca unu avertismentu lamurit în această privință.

Ceea ce deducem cu satisfacere, adaugă fôia engleză, din toate acestea, este ca un'a din nenumeratele complicări, cari amenința pe cea Europei, este înlaturată prin atitudinea națiunii române.

Declarațiunea diarului englez are astăzi o mare însemnatate. Ea ne vine într'unu momentu cându șgomotele cele mai stravanganti și mai grave circula în orasiul nostru, denotându în ore care sferă nesce apretiațiuni cu totul opuse asupra stărei lucrurilor la noi. De si nu damu mare credință aceluor școmote, aceluor șpaimă, fia-ne permis a dice, ce se arunca nu șcim pentru care scopu în publicu, șntem detori a aduce șminte ômenilor cari dirigu astăzi afacerile statului român și cari trebuie șcunôșca adevărulu, ca ei au o mare răspundere în faci'a țierei și ca nu potu, nu trebuie șcufere ră destinile României sa fia jucate dupa capritiu șeu buna placere. Sa cogete bine ômenii nostri de stat, sa se uite în giuru-le, sa asculte șioptele și preocupările ge-

FOISIORA.

Despre simțiminte.

(Prelegere publică ținută în 21 Ianuarie a. c. de prof. Nicolau Cristea).

(Capetu.)

Inca vre-o câte-va cuvinte despre influința mâncării și a beuturii asupra simțimintelor. „Plenus venter non studet libenter“ afla o buna aplicațiune. Shakespeare dice: cu câtu șu mai grase còștele cu atât e mai bancrotu șpiritulu. Despre Caesar se dice ca eră neliniscitu de Cassius celu slabu pre cându laudă neincetatu pre... cei grasi. Inșe toate aceste au înțelesu numai în casulu cându cine-va pune la os, dupa cum șe dice, nu pentru ca e natur'a lui de asiă, ci pentru ca e unu gurmașu, care nu caută altu ceva decâtu, dupa cum șe dice țera, o bucatura buna. Din cele de mai sus e de a se deduce, ca la ômenii, cărora mâncarea și beutura li este principiu de viață, ideile și n'u debile și prin urmare și simțimintele de putiune ori nobile și înalte, prea de multe ori putiune, ordinarie și reduse la sensualismu.

Tempulu și anutempurile influințiază asupra șpiritului foarte tare. Tempulu șerinu ori în în care anutempu, dara cu deosebire primar'ă provôca șperanșie, țera lun'a lui Maiu e botezată cu dreptu șeu nedreptu lun'a amozezilor. Altfeliu este tomn'a cându vinu venturile și dobôra frundi'a din arbori. Poesi'a: „Șrmana frundia nenrocita“ ne caracterizează simțimintele produse de acestu anutempu binisioru. Tempurile zilei și nopției înca au influința lor deosebita fia-care, Asiă diminiția

nerale și ne voru înțelegi și-si voru înțelegi detori'a lor.

Oprindu-ne asupra acestei cestiuni, continua „Romanulu“ sa șpunem aci ca comisiunea bugetaria șe ocupa foarte șeriosu cu studiarea bugetelor. În faci'a deplorablei șituatiunii financiare, ce a lasatu guvernulu dlui Iepurênu, comisiunea caută a realiză cele mai mari economie, facendu toate reducerile șosibili, atât în chaltuelile de materiale câtu și șersonale.

Acést'a nu trebuie sa cuprinda nici șe ingrijșca: de câtu-va ani în còci, națiunea română n'a facutu de câtu a mări, a adaugu bugetulu statului și cu toate acestea rezultatele au fostu; aprôpe nule.

În urm'a acestei șperinșie, o reacțiune eră inevitabilă. Nu cunôșcemu lucrarea comisiunii: deca înșa ea aru merge pâna la șcesu în acestu șensu, defectele ei șe voru îndreptă negreșitu la discutiunea publică șeu, dupo noua șperinșie, la facerea bugetului pre 1872. Prin urmare nu putem de câtu a laudă șpiritulu care conduce pre comisiunea bugetaria, școuri ca ea răspunde la dorinșele inimii ale țierei.

Totu acést'a vomu dice și în ce priveșce proiectele relative la reorganizarea armatei. Atâtu Adunarea câtu și actualele d. ministru de reșbelu șe ocupa d'acést'a seriôșă cestiune, în scopu d'a mări midilôcele de așerare ale țierei, fâra a adaugu cheltuielile bugetarie. Îneliamintele ce a datu ultimulu reșbelu din Franșia voru fi utilizate, spre a informă organizatiunea militară a României. Unii șe cêrea a răspândi vorbe ca prin această reforma ș'aru atinge pozițiunea oficiarilor. Credem ca este cea mai mare erôre. Acea pozițiune nu numai nu va fi atinșă, dara va deveni mai ștrălucitôria, căci cea mai mare ambițiune a unui adevăratu militar în este d'a puté șervi cu tolosu patriei șele, și credem ca, prin reform'a ce șe pregătesce, acestu mare rezultatu va puté fi ajunșu și dorinș'a oficiarilor români satisfacută.

Atentatu asupra Metropolitului din Iasi.

Diariile din România ne aduseră șcirea acést'a fâra a descrie lucrulu în detaiu. „Curierulu de Iasi“ aduce în privinș'a acést'a următoarele:

„Directiunea St. Metropolitii a Moldovei și Sucevei. Motivatu de cele publicate prin diariulu „Curierulu de Iasi“ din 20 Ianuarie curențu Nr. 7, relativu la atentatulu comis asupra Înaltu Prea Șantitulu Metropolitu de către Archimandritulu Cimente Nicolau, șuperiorulu

omulu e bine dispusu mai bine decâtu șer'a cându lumina zilei dispăre. Nôpțea, cu deosebire mediulu nopției, dispune pre omu la simțimintele fantastice.

Influința din șituatiunea corpului o descrie Lotze în modul urmatoriu: „Noi avem alte idei și alte nișinșie (prin urmare și simțiminte) cându jacem și alte cându ștâm; o șituatiune șilită și gramadita moderăza curagiulu nostru; cându jacem comod și usioru anevoiă vomu fi cu evlavie, și ori ce mania a nôștră șe ștempara odihnindu corpulu nostru; mân'a carea oblesce creșiele frânșei, ealmăza și necasulu nôștră ce șe exprimă pre ea (frunte).

Dara deca corpulu și funcțiunile lui potu influinșia asupra șpiritului, nu mai putienu șe pôte presupune o influinșia asupra simțimintelor cauzată din partea funcțiunilor celorlalte ale șpiritului.

Sa intrâm numai decâtu în partea practică a cestiunii și sa ne punem întrebarea, ca ce e cu ipochondrulu carele cum lu dôre ceva și face cele mai cutezate întipiri despre pericolii cei ameninșia esistinșia. Legatura între trupu și șufletu ni este cunoscută. Noi șcim ca cea mai mică intemplantă ce șe intemplantă în giurulu nostru șe telegrafăza prin nervii răspândiți pre tota periferia corpului nostru internulu nostru, șufletulu. Durerea este carea ne șpune ca ôre unde în organismulu nostru șe intemplantă șeu unu procesu de compresșiune șeu de inflamațiune. Și un'a și alt'a șunt șimțite durerosu dicem noi, dara apoi tocm'a șimțirea acést'a șternesce grigi'a aceea ce devine neliniscitôre, cauzată din temerea de periclitarea esistinșiei nôștră.

Unu omu care e cu pre multa atentiune la in-

monast. Goli'a, spre cunoscinșia faptelor și cum ș'au petrecutu, Directiunea da în cunoscinșia on publicu cele ce procedu:

„Pre la 7 1/2 ôre șer'a Înaltu Prea Șantitulu, Metropolitu aflându-se în convorbire cu unu dnu profesoru, a venit și numitulu Archimandritu. Prea Șantia Ș'a cu amabilitatea șea cunoscută, a angajatu în discutiune și pre numitulu, care șe diări prin unu modu șilitu diembindu din cându în cându, și deodată intrerupendu vorbirea cu o violentie, adresă Eminentiei Șale cuvintela: „am venit pentru alte afaceri,“ cându în acelu momentu a intratu și o alta șersonă; numitulu Archimandritu luându o lumina de pre biurou au școsu din șinu o adresa ce o avea din partea Metropolitiei, și arătând o Eminentiei Șale i-a dișu: „acést'a harșie este cu totul afara de marginile bune și cuvintie, căci lu tractăza că pre unu șclavu: 1) ca nu i ș'aru fi facându harșiele oficiale că către unu frate dupa cum ș'aru fi padiendu acést'a eticheta în Franșia, ca 2) cuvintele din vorbit'a harșiei șunt necuviinșioșe și nedemne de șersonă și demnitatea șea.“

Eminentia Șea vediedu-lu infuriatu și voindu elu linici, i-a răspunsu cu blandetie: „ca de frate tratăza numai pre Archierei, țera ceialalti clericii și au numirile lor dupa ierarchie, dara cu toate acestea pentru elu, șcie șinguru, câtu dragoste și imbratișiare i-au aratatu în toate ocașunile, și chiaru acum'a va regulă că cancelariulu sa-i șchimbe aceea harșie deca o crede ofensatôre.“ Numitulu cu indoita furia au adogatu cuvinte înșultatôre la adresa Eminentiei Șale.

Eminentia Șea i-a dișu: „asculta, obșerva ce graesci ca voi fi șilitu sa te d'au din casa“. Și în acestu intervalu esindu numitulu, dupa câteva momente ș'a reintorsu îndreptu și apropiandu-se de Eminentia Șea că șemnu de șerutare mânie, apucându de mâna a și începutu a eșcută odișulu șeu planu, tragendu asupra Eminentiei Șale 4 focuri din 6 ce avea revolverulu, fiindu șcapatu de acestu grozavu pericolu prin ajutoriulu celor 2 șersonă așiate în casa.

De șiguru lumea șe va întrebă care a fostu motivulu acelei harșii, și ce eșpresiuni atâtu de puternice conșinea ea, care sa fi pututu determină pre numitulu la comiterea unui asiă de odiosu actu?

Spre a șe aprecia și cunôșce de onorabilulu publicu (care în adevêru și cu acést'a nenrocita ocașione au aratatu Eminentiei Șale o adevărată fiișca dragoste și afecțiune) șe da aci publicității acele harșii.

Eata-le:

Influinșia asupra organismului șeu, da ideilor și conșinșilor șele pre multa libertate. Ceste din urma, firescu lucru, în marimea în care șe prezentăza șpiritulu producu ingrijiri ca d. e. cutare șimțire degenerăza în cutare bôla și asiă mai departe și de aci intristarea perpetua și grigi'a de môrte a multoru, pre cari o preumblare buna cu o conversatiune de distracțiune aru fi în stare sa i cureze de totu. Fiindu-ne vorb'a de șimțiri sa ne înșemnânu ca și ele potu fi câte odata influinșiate de simțiminte, va șe dica, lucru întorsu dela ceea ce amu vediu până acum. Cu ocașione acést'a trebuie sa șpunem ca toate simțimintele șunt în stare, mai multa șeu mai putienu a aface centrelile nerviloru. Deca unu simțimentu castiga o putere foarte mare în șufletu, atunci elu e în stare a reconduce procesulu prin care ș'a produsu pâna la șimțiri. Șimțirile atunci producu icône parute, pentru ca șimțirile șunt numai înșielate. Asiă șe eșplica nalușirile, în stare trêza. De aceea unu ucigasiu de multe ori e în pușetiunea do ochi lui pare ca vedu pre jeri'a cea crunta, carea a caditu sub cutitul șeu alta arma a lui, și de și jeri'a aceea pôte a putredtu de multu, elu șe cutremura și racnesce de șpaim'a ei.

Influinșia reciproca și conștinșia a acestoru dône activității șpirituale producu în omulu naturalu dara chiaru și în celu leitu de cultura influinșie asupra musculaturei ômenesci. Bucuri'a viaa cându apasa în unu modu puternicu asupra șimțiriloru lu punu pre omu în miscare; ochii i șunt vii, fati'a este dispusa la rișu; bate în pâlmi, șare și asiă mai departe. De e unu simțimentu neplacutu, va șe dica, de intristare șeu rusne capulu șe plêca,

„La 25 Noembrie trecutul anu 1870, Domnul Ministru cultelor prin adres'a Nr. 11,470 face Eminentiei Sale următoarea mijlocire :

„In urmarea raportului ce amu primitu dela domnulu Prefectu alu judetului Iasi sub. Nr. 10,637 prin care arata, ca Archimandritulu Climente Neculau, actualele ingrijitoru alu bisericeii Goli'a din Iasi, refusa sub felurite preteste a primi cu inventariu dot'a acei bisericeii, sub-semnatulu cu onore ve roga Eminentia, sa binevoiti a da ordinu numitului ingrijitoriu, pentru a nu se mai opune si a primi dot'a bisericeii in modulu cum i se cere de Prefectura, spre a nu fi silitu Ministrulu a lua alte mesuri contr'a unei asi' abarate urmari din partea numitului.

„De-si adres'a Ministeriului precum se vede era amenintatoare pentru numitulu Archimandritu, Eminentia Sa in sa si in acesta ocaziune a tencuie mai multu la numitulu si s'a marginitu numai ai face urmatoarea harthie :

„Prea-cuviosiei Sale Superioriului Monast. Goli'a.

„Domnulu Ministru alu Cultelor si alu Instructiunii publice prin adres'a Nr. 11,470 ne arata : ca Prea-cuviosia Ta ai refusa sub felurite preteste a primi cu inventariu dot'a acei Monastiri, si scriemu a ne da sciintia de impregiurari, punendu-ve in vedere a nu face impedecari nerati-onabile“.

Nr. 2220, 1870, Decembre 10.

Vediendu trecerea unui tempu de 34 zile, fara ca numitulu sa fi datu vre unu responsu Metropolici, ca si ea sa lu pota comonica Ministeriului, in 14 Ianuarie curentu sub Nr. 84 i s'au repetatu in urmatoarea cuprindere :

„Nepriimindu pana acum dela Preacuviosia Ta rezultatulu ordinului nostru Nr. 2220 din 10 Decembre trecutul anu 1870, scriemu a Ne trimete urgentu asemenea resultatulu.“

Ieta istoriculu acestui odiosu act! Acestea sunt harthiile ce au pretestatu comiterea atentatului.

Confusiunea limbistica.

Cine pote ceti astadi vre-unu diuaru seu vre-o carte romanésca, fara sa-si aduca aminte de faimos'a amestecare a limbelor de candu cu turnulu babilonicu? Acestu turnu era sa strabata pana la nori, deca cei celu ridicau n'aru fi ajunsu a nu se mai intielege unii pre altii. Asia si noi; vremu sa ni formamu o limba, care sa remana pentru totde-un'a, celu pucinu ca fundamentu. Dara ce facemu? In locu de a cautu unitatea si stabilirea limbistica,

cautatur'a e nesigura si esprima unu felu de desoperatiune.

Dintre tote functionile spirituale inse e fantasi'a cea mai influentiatoru asupra simtiemintelor. O cruce catu de simpla in mijloculu unui campu, trece numai decatu fasele cele mai insemnate ale istoriei omenimei pre dansintea spiritului nostru. Ori catu de frivole aru fi cugetarile nostre, fasele istoriei omenimei escitate de simpla cruce, le respingu; pasulu nostru devine mai serbatorescu, pentru ca simtiemintele nostre sunt pline de marimea acelu ce conduce sortea omenimei si de micimea nostra fatia cu densulu. Fantasi'a dispune pre ostasiu la entusiasmu candu erupe unu resbelu. Apararea patriei, o viata mai varia, prospecte la gloria, la inaintare, pote si la castigu materialu, producu bucuria in soldatu; precandu bietulu tie-ranu, care dela inceputu si temo holdele, cugeta la cuartirari, la vorsepanuri, la contributiuni si la pradari nu se entusiasmeza asi' lesne, din contra temerea lu face sa fia posomoritu intrislatu. Si cugetarea si nisuintia inca influentiéza multu asupra simtiemintelor dara si simtiemintele asupra loru. Cea dintaiu in multe casuri le reguleza seu le infreneza si omulu atunci remane in o stare cam egale a inimei seu dupa cum dicemu : omulu e cu t a c t u ; cea de a dou'a luca asteliu impreunata cu simtieminte incatu ne face sa dorimu lotu ce e bunu si sa ne departamu de ce e reu. Aci vine da a se pomeni d o r u l u , candu ne lipsese ceva placutu si u r i t u l u candu avemu ceva neplacutu in apropierea nostra. Cu acestea sta in legatura in fine simpatia si antipathia

Aceste doue din urma aru merita a petrece mai multu la densele, din'causa ca ele au o influinta

ne silimu din tote poterile a respand' caosulu eustatoriu din elemente opuse, ce nu se voru pote nici odata. Fia-care dintre cei cu condeulu in mana introduce cate ceva nou si strainu firesce, in limbajulu seu, ca sa arete ca si densulu ia parte la reform'a si inovatiunea limbii romane.

Femeile nostre imiteza mod'a ori de unde aru vent; inteligenti'a nostra adopteza in viata sociale tote datinele altor'a. Ce felu, numai scriitorii se remana inapoi? Trebuie sa-si aiba si ei mod'a loru. Si ieta-i ca-mi alérga, ca barbatele albine, preste none hotare, si ni se intorc incarcati de miere germana, francesca si italiana, ca sa induleasca limb'a romanului cu dins'a. Dara stai, domniloru, nu fiti asi' zelosi, ca nu cum'va sa ne otraviti cu mierea d-vostre, cum se otravescu albinele cu mierea falsa, ce li se da candu nu mai au de a loru!

Sa nu se supere nime, candu dicu acestea, caci nu esu din marginile adevurului si nu esage-rezu catu e negru sub unghia! Ce voru sa dica, spuneti-mi, aceste gramede de barbarismi aruncate in sinulu limbii romanesci? Mi-veti raspunde, ca barbarismii ni sunt de lipsa neaperata din doue puncte de vedere, adeca : 1) ca sa astopamu lacunele, si 2) ca sa infrumetiamu limb'a nostra prin espressioni mai lucie si mai dulci; cu unu cuventu, sa reformamu limb'a si s'o innoimu. Intielegu; reform'a, dupa cei mai multi trebuie sa fia inlocuirea cuvintelor romanesci prin cuvinte straine, latinesci, francesi si italiene. Apoi cei ce propaga o atare idea monstruosa, cutéza a citu, ca copii ai scolei loru de confusiune, pre unu Cipariu, pre unu Pumnulu, pre una Eliade etc. Ce amagire!

Marii filologi romani nu voru se desnatureze limb'a ci s'o reformeze, incatu va permite natura si geniulu acestei limbe. Ieta care este scopulu de frunte : unde ni lipsese termini romanesci pentru esprimarea unei idei, se cautamu terminii in limb'a latina, si deca nu'i vomu gasi nici intr'ins'a, sai cautamu in cea ispanica; terminii slavii, unguresci seu germanii, introdusi de eri de-alalta eri in dialectele romane, sa'i inlocuimu prin ecuivalenti romanesci, latini seu neo-latini. Astu-feliu limb'a romanésca pre de o parte se va pote lipsa, ieta pre de alta se va curati. Sa nu uitamu inse, ca acesti luminati filologi nu si-au propusu nici de cum a atacu sintaxea limbii si fraselogi'a ei. Deca aru fi facutu un'a ca acest'a, atunci i amu pote acusa de ucigasi ai geniului limbii nostre. Dara n'au facut o; cetiti, ca sa ve convingeti, scrierile lui Cipariu, ale lui Pumnulu si cele mai vechi ale lui Eliade. Fras'a loru este fras'a romanului, observata cu destula scrupulositate.

mare in viata familiara si sociale. Cu ele sunt impreunate si iubirea si ne iubirea deapropelui nostru si asi' dela proportiunea loru atarna in mare parte si starea morala a individiloru si a societatiei.

Si partea cea buna si cea rea, deca i putem dice asi', din viata simtiemintelor, ne arata si din catu amu pututu cunoce din acesta mica privire asupra activitatiei acestei spirituale, ca este o trebuintia pentru omulu ce pretinde a fi, a se familiarisa cu miscarile interne ale sufletului, cari ne inaltia inim'a in unele, si ne epasa in josu in alte impregiurari. Schimbarea acest'a, carea lu scoate pre omu din o vietia ordinaria si de tote dilele e de alta parte si unu probariu despre nobletia si taria inimei sele. O inima carea nu romane indiferenta la abnormitatile cursului ideiloru i n d e m n a pre erou si pre martiru la sacrificii, pre poetu lu invatia a cunoce partea ce serioasa a vietiei, a sortiei omenesci in deplin'a ei insemnate.

Fara de o asteliu de inima romanii nu aru fi avutu unu Horea, Crisianu si Closca, nu aru fi avutu Vladimirescu si Romania de astadi nu aru fi avutu unu Lazaru, carele se regenereze romanismulu intr'ins'a, romanismulu ce atatu a fostu de caditu in cate era unu nume de despretiu in patria sea propria, si fara de asteliu de anima Andreiu M respinu nu aru fi pututu canta :

Desteaptate romane din somnulu celu de morte
In care te-aduncira barbarii de tirani.
Acum ori nici odata croiesceti alta sorte
La carea sa se inchine si crudii tei dosimant!

Cei mai prospeti aru fi trebuitu sai imiteze studiandu-i. Imitatiunea inse are unu pericol; acest'a este de a imita parte cea slaba si gresita. Astu-feliu noi imitaramu pre inainte mergatorii nostri numai in imprumutarea espressioniloru ne-romanesci. Ne mai multiamdu-ne de a astupa lacunele si de a persecuta slovenismulu, ne amu apucatu catu se inadusimu si ce mai remase bunu in lexiconulu nationalu, prin contingente barbare aduse cu saculu de prin tota lumea.

De ne amu fi opritu la atata, reulu se pote vindeca; caci precum scoțemu astadi slavismulu asi' potemu scoate mane si altu elementu din lexiconele nostre. Crim'a celoru tineri fu mai mare ei otravira sufletulu limbii nostre.

Ieta cum : cei ce si facura studiile in Francia s'au dedatu a intorce fras'a romanésca dupa cea francesca; cei veniti din Germania, scriu nemtesce cu vorbe romanesci; esitiu de prin facultati italiene inca si-facura la rendulu loru detoria. Asteliu dicemu astadi : „so dau omeni, cari“ etc. in locu de „suntu omeni ce“ . . . (suntu qui, lat.); totu asi' : „facemu trebuintia, in loculu de : „avemu trebuintia“, apoi : „aceste lucruri finira acestoru lucrari“, seu : „acestea lucruri fiindu finite.“ Esemplesu suntu nenumerate si se potu gasi la totu pasulu prin scrierile mai prospete. Apoi asi' se gresce romanescu? Asi' se purcedemu noi la ridicarea monumentulu limbii nationali?

Bagati de sema sa n'o patimu ca cei dala turnulu Babilonului!

Reulu e seriosu si trebuie sa cugetamu alu vindeca pana mai este tempu; caci indata ce publiculu se va infecta de densulu, nu va mai fi cu pulintia alu smulge cu radacin'a. Trebuie sa alegemu un'a din doue : seu impromutarea terminiloru ce ni lipsese, pentru ai altu pre trunchiulu limbii romanesci; seu topirea remasitiiloru limbii nostre nationali in adunatur'a barbarismiloru, fia din ce limba voru fi. Cine nu vede, ca cea din urma procedura aru fi uciderea limbii nostre, de carea nu pre suntemu departe?

Dar, suntemu aproape de a ne ucide geniulu limbii, si reactiunea e de neaperata trebuintia.

Candu vorbimu despre reactiune, n'o intielegemu pre deplinu in sensulu unei scole, din carea au esitu deja condeie destulu de celebre. Acesta scoala, alu carei capu este unulu din cei mai eruditi romani, incepe a se intorce la limb'a romanésca, precum era vorbita inaintea reformelor filologice; ea se nutresce din batranii cronicari si din cartile bisericesci. Dara a adopta limb'a cronicariloru fara nici o reserva, insemneza a reinvia slavismulu si alte elemente barbare in tota uriciunea loru. Apoi ce folosu, ca ne ferimu de esculu latinisarei, ca sa cademu intr'alu slavisarei? Midloculu in tote! Nici pre multa latinismu, nici pre multu slavismu; sa impromutamu din limb'a latina numai ceea ce aru trebui sa impromutamu dela alte limbe sa tie-nemu din elementulu slavu totu ce a luatu fidel'a fisonomia a limbii nostre. Asi' dara o mica modificatiune in scoala de reactiune amintita mai susu si venitoriulu va fi alu ei.

Noi mai adaugemu pentru a fini, ca fara studie profunde nu vomu ajunge a scrie romanescu cum se cade. Sa intramu in inim'a limbii poporali mai vertosu cum se afla in poesi'a poporului; sa ne intoremu apbi cu seriositate la bunii nostri cronicari si la cartile bisericesci, sa scoțemu de pretutindenea lamur'a romanismului. Punendu asteliu unu fundamentu neos-u romanescu, vomu pote introduce si cate putienu materialu latinu seu neo-latinu in zidirea edificiului, alu carui cimentu va fi sintaxea romanésca.

Asia, si numai asi' vomu est in caosulu si din confusiunea in care ne aflamu astadi.

Nu ne indoimu ca Academ'a romana s'aru pote basa pre alte principie. Dara pana candu acesta institutiune va ajunge sa si impuna autoritatea, pana atunci aru fi mai bine sa ne supunemu usului, decatu capricelor de reforme individuali (F. n. 52.) „Semenaturulu.“

Mercurea in 25 Ianuarie 1871.

Domnule Redactoru! Sci ca amu intardiatu ce-va cu acesta scurta corespondintia, pentru carea Ve rogo de cate-va linii in stimatulu nostru „Tel. Rom.“; insa vediendu, ca despre faptululu, ce voiescu a lu amintu, alte pene mai competinti nu au scrisu, ieta de alta parte fiindu convinsu, ca lucrulu este

demnu de amintire, mi iau voia a aduce la cunoștință on. publicu român, ea locuitorimea noastră română de aici a fostu cercetata in 14/26 Ianuaru de o levitura forte doreroasă, reposedu in diu'a acest'a Dn'a J u s t i n ' a , demna soția a bravului nostru proprietariu și natiionalistu Georgiu M a c e l a r i u . Reposat'a, carea in decursulu vietiei sele de 53 ani a fostu unu modelu de economă buna, de soția credincioasă, de mama intielépta și de creștina evlavioasă, asiá incātu la dens'a in adeveru se po-teau aplicá dilele lui Solomonu despre femea económa și intielépta, la ór'a mortiei sele a lasatu din pestrarea sea privata o summa de 1000 fl, adeca o mia florini v. a. pe sem'a bisericei nóstre române resaritene de aici; și astfelu precum in viétia a sciutu castigá prin modestia, blandetia și binefacere tacuta inimele tuturor, ce o cunoseau, asiá si la mórtea sea si-a pusu unu monumentu neperitoriu in memori'a connatiionaliloru și coreligionariloru nostri.

Immormentarea bravei femei urmã in 16/28 Ianuaru cu solenitate frumoșã, asistandu cá publicu condolente—*potu dice* — mai totu opidulu nostru fára diferentia de natiionalitate și confessiune, precum si unu numeru insemnatu de ómeni din vecinatate.

Fia-i tierân'a usióra și amintirea eterna și binecuvantata! Si dea-ne cerulu multe asemenea femei in sinulu poporului nostru!

R o m a n i ' a .

Camer'a n'a lucratu in siedintia publica intrég'a septemãna trecuta.

In adeveru, Mercuri s'a amanatu pre Sâmbeta, și Sâmbeta, dupa ce votá dóue trei indigenate, se amânã pre astadi, Luni.

In comisiuni se lucréza in sa cu mare activitate. Afacerea cáilor ferate pare avansata, și comisiunea budgetara e la ultimele budgete de cheltueli, remându-i a se ocupá inca și de venitori.

Senatul se aduna si elu printre picaturi cá se asculte câte-va nostime interpelári ale unoru oratori cá d. Baticovenu etc. . . E! a tienutu matarulu corpu se probeze ca traiesce! Vai! in sa si de asiá trau!

„Presã“ ne arunca in trecutele dile o gentileta; noi nu desaprobamú alegerile din Bucuresci cáci ne lingusimu in modu servilu pre langa puternicii dilei . . .

Nu e rolulu nostru, vecina necajita; ce cade, ori câtu de mahnita, ca catranit'a fóia se nu faca confusiune.

Jurnalele straine ne adocu sciri cari ne privescu de aprópe. Ele publica unu documentu, care de este autenticu, e meritulu a avea unu mare semnetu intre románi și e de natura mai alesu a intonecá și mai multu, de se póte, orizontulu nostru dejã atãtu de posomoritu. Vomu reveni asupr'a acestui documentu in nr. venitoriu cu unu studiu specialu și totu atunci lu vomu si publicá, de nu cumv'a, pâna Joi, „Monitoriu“ l'aru declará apocrif, ceea ce o dorimu din anima in interesulu stabilitãtiei, a linisiei și securitãtiei posibile inca a a acestei sermene și bãntuite tieri!

„Inform.“

V a r i e t â t i .

*** (Ocuparea Parisului prin fóme) nu este nici decãtu unu fenomenu nou in istoria, Regele Enricu alu IV. inca a avutu sa sté in anulu 1590 inaintea Parisulu pâna ce teribil'a fómete i a deschisu in fine portile și a facutu posibilu intrarea. Iéta ce dice de Th o u in istori'a sea, tom. 11, pag. 175, despre starea Parisului de atunci intr'adevaru desperarea acestei cetati ajusese la extremitete. Lips'a miolócelor de traíu slabisa nu numai pre locuitori, ci și pre trupele de apered, in câtu acestea nu mai erau in stare a se apered. In Parisu nu se mai sciá, ce este carne, și armat'a se nutriá numai cu frundie și radacinile ce le aflá sub petri. In locurile publice și in colturile stratoru se aflau cazane, in cari se fierbeá ovesu pisatu, singur'a bucatu ce se mai aflá — Morburile cele mai teribile erupsera, și in cursu de trei lune morira 12,000 ómeni. Stratele resunau de gemetele morindiloru, de strigatele desperate și suspinele celor ce se luptau cu sómea. Pãne nu se mai capetá nici de leacu. Toti câni fura prinsu și mancati; acest'a o faceau cu osebire germanii, acést'a giute feroce dela natura (gens

naturalment f roces). — Parintii și máncau copiii, și in fine, la sfatulu consulului spaniolu, se cocéa pâne din ósele sdrobite și din capatinile mortiloru.

— Diuaristic'a unguresca si-a luntu inceputulu cu revolutiunea francesca. In acéstã epoca, și pre timpul resbelelor lui Napoleon I. emigrau redactori in Viena, capital'a imperiului și centrulu guvernamentulu de pre atunci, unde si scriea foile. La inceputulu secolulu presentu un-gurii aveau numai dóue diuarie: „Curierulu ungu-rescu“ și „Informatoriulu ungurescu“, umbele esieu in Viena. In Pest'a a aparutu prim'a fóia ungu-résca „Insciintãri din patria“, la 1806 in 2 Iuliu. La 1830 aveau numai trei foi politice și siépte scrieri periodice. Pre la 1840 erau 26 diuarie in Unguri'a, intre cari cinci politice; iér' la 1847 33, intre cari siése politice; la 1848—49 in Unguri'a și Transilvania esieau 80 diuarie unguresci, jumetate cu materii politice. Inainte de 1850 esieau in limb'a unguresca 3 foi politice și 6 periodice; inainte de 1861 6 foi politice quotidiane, 5 septemanaria și 41 periodice și inca 42 in Bud'a-Pest'a, 10 in provincia; inainte de 1870 foi politice quodidiane erau 10, septemanarie 28, și dif.rite scrieri periodice 108, totalu 146; dintre cari 96 in Bud'a-Pest'a și 50 in provincia. Inainte de 1871 in Unguri'a apearu 167 foi in limb'a unguresca, dintre cari 14 politice quotidiane, 37 septemanarie și 116 nepolitice, dintre acestea 105 apareau in Bud'a-Pest'a și 62 in provincia. —

— A p ' a D u n a r e i , dupa com aflãmu din diuariele din Brail'a-Galati, a inceputu a cresce intr'unu modu ingrozitoriu, incātu amenintia cu deosebire partea din josu a orasiului Galati, numita Valea. Se dice, ca primariulu urbei a lualu mesurile necesare pentru evitarea a ori ce periculu. —

*** (Lavina de niu é in „Beriri'a ernatic'a“.) Sâmbat'a trec. in 28 Ian. (chiaru in diu'a capitulatiunei Parisului) la 9 3/4 óre séc'a óspetii din bierari'a numita mai susu, cinându și conversându cu tigoela deodata fusera suprinsi prin un'a fragore ce semená cu un'a salva de tunuri. Toti sarira cá fulgerati și alergara spre loculu periculu. — Un'a lavina de niu é topita de pre acoperementulu casei cu 2 constructure cadú pre plafonulu salonulu de sticla ziditu in curtea berariei, plafonulu se rupse și nicea spumegã in pocale, fracture de sticla cá garnitura acoperise mánçãrile. A fostu un'a norocire, cá in salonulu de sticla érá pucini óspeti și acest'i inca asiedati pre langa parietele casei. Din intemplantu dd. Ios. Hodosiu, cu soci'a sa, Ios. Vulcanu și Andreiu Cosm'a din Selagiu se aflase in acelu salonu. Provediat'a divina carea vighiaza asupr'a celoru buni, i a feritu de nenorocire. D. Iosifu Hodosiu fu ranitu de o frantura de sticla in partea drepta a frontii, iéra dn'a soci'a sea sgariata la mánã, asemenea și d. Cosm'a, iéra d. Vulcanu fu ranitu revasiu mai greu la mánã, in se nici chiar vatamarea cea mai insemnata a dlui Hodosiu nu a fostu periculósa. Alta di amicii sei mersera alu vedé spre a i esprime condolent'a din caus'a acestui accidentu, care potea deveni funestu și totu odata a i descoperi sentie mintele de bucria pentru nenorocósa scapare. —

*** (Ferirea arboriloru de rosura iepuriloru.) Cu ocaziunea visitãrei unei pomarii, gradinariulu mi comunica o receta de o aliie cu care se unge arborulu tómn'a și asiá nu numai se delatureza poft'a epuriloru de ai róde, dara are și unu efectu favorabilu asupr'a cójiei. Iéta recet'a: Trei párti lutu, 3 párti gunoiu de vite cornute, 2 párti sãnge, o parte smóla și o parte funingina, tote subtiat'e cu urinu.

*** (P a p ' a P i u a l u I X) comandase architectulni seu, se-i faca unu planu pentru decorarea bisericei st. Petru cu ocaziunea marelui sinodu din Rom'a. Fiulu architectului presenta papei desemnurile pregatite de taica-seu; pap'a fu atãtu de satisfacutu, incātu trase saltariulu biuroului seu, care érá plinu cu monede de aur si dise baiatului: iéta, fetulu meu, ia câtu poti cu mán'a ta, si du pentru parin'ele teu!“ Ah sfinite parinte“, in-timpina baiatululu, „ie tu pentru mine; de óre ce mánile tale suntu mai mari si incape mai multa moneda in ele.“ Pap'a implini zimbindu cererea baiatului.

(U n u m a r e f u r t u) de bijuterii s'a comisu dilele trecute in Londra. La invelierii Londonu si Byder in Bord Street s'a presintatu unu domnu care „eredindu“ o avere si aflându-se in positiune de a cheltui 6000 pond lire sterlingi pre

bijuterii, elu alesu mai multe bucati juvericale; nu se potu in sa decide a le compará mai nainte de a le vedé si sóti'a sea, deci ceru a i se duce acasa dóue colliere de briliantu, in valóre de 2500 pundi, sterlingi pentru cá sa le vada si cocón'a. Sosindu in sa acasa la o locuinta, de abiá „inchiriata“ și desiarta, aducaterulu bijuteriloru fu adormitu prin cloroformu și legatu la mánã și picióre, iéru dom-nulu disparú dimpreuna cu dam'a, ce se afla cu densulu. Politi'a englezã, dupa cercetãrile facute, a si gasitu pre cea dama in Leamington si a arestat'o; ea este de 28 ani si se numescu Mart'a Tarpey. Fiindu aduse inaintea jndelui de instructiune, ea a márturisitu, ca in sa si a fostu proiectarea fortului. Barbatulu! a fugitu in Belgi'a. E prinsu si

Nr. n. 185. ex 1871.

Publicare de licitatiune.

In 24 si 25 Februaru 1871 st. nou. In 12 si 13 Februaru 1871 stii. v. se va esarendá pre calea licitatiunei in cancelari'a oficiului universitãtiei natiionali sasesci in Sabiu piati'a mare nr. 183, la órele obicinuite de oficiu pasiunea de pre muntii urmatori pre templu de pasionatu din an. 1871 si adeca:

Nr. cur.	Situatiunea muntelui	Numirea	Suprafati'a		Pretulu de licit.	
			ju- guri	stãn- gini.	fl.	xr.
1	Sina	Gropele de susu	794	600	106	—
2		„ „ josu	452	890	153	—
3		Stéza de susu	189	1000	120	—
4		„ „ josu	600	—	140	—
5		Hanesiulu de susu	1676	1400	145	—
6		„ „ josu	1686	1400	170	—
7		Góz'a de susu	1419	600	701	—
8		„ „ josu	1387	800	175	—
9	Orlatu	Sericinulu-mare	1253	100	821	—
10		„ de mijlocu	1413	900	1101	—
11		„ de latura	1141	700	231	—
12		Balintu-mare	1101	900	151	—
13		„ micu	650	1000	250	25
14		Balu	929	1300	205	—
15		Furnic'a	1546	—	122	—
16		Oltiavu	1425	—	325	—
17		Stricatu	1750	—	223	—
18	Talmaciu	Farcas	—	—	318	—
19		Cornu-Pleschi	—	—	270	—

Fia-care doritoriu de a luá in arenda, are sa depuna inainte de inceperea licitatiunei 10 procente dele pretiulu licitãrei in bani gal'a cá gerantia in mánile comisiunei de licitatiune, pre carea o primescu acci ce nu au dobenditu arenda inapoi; celui ce a lualu asupr'a si arenda i se reintórce séu se socotesce in pretiulu arende, dupa ce a depusu cautiunea conforma contractului.

Conditiiunile mai detaiate ale arende se potu vedé si mai inainte de terminulu de licitatiune in cancelari'a indicata mai susu la órele obicinuite.

Se potu asterne si oferte facute dupa formele prescise si provediute cu o marca de timbru de 50 xr. langa care e a se alaturá o garantia de 10 procente dela pretiulu licitãrei. Acést'a se póte face celu multu pâna la 24 Februaru a. e.

Oferte defectuóse si de esele, cari se voru asterne dupa inceperea verbale a licitatiunei; séu voru remané neconsiderate séu se voru respinge indata.

S a b i i u , 3 Februaru 1871.

Din siedintia universitãtiei natiunei sasesci.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii Galatiu, in protopresbiteratulu gr. or. Zlatn'a de josu se deschide Concursu, pâna la 25 Ianuaru 1871.

Emolumentele suntu:

a) Venitul stolaru, dela 130 familii,
b) câte una ferdela de cucurudiu cu tuleu dela fiecare famili'a.

Doritorii de a ocupá acéstã statiune suntu indrumate concursele instruite conformu statului organicu ale trimiti, la sc. protopopescu gr. or. alu Zlatnei de josu in Abrudu, pâna la terminulu prefiptu.

Abrudu in 25 Decembre 1870.

Comitetulu parochialu din Galatiu.

Cu contielegerea mea,

2—1

Ioanne Gallu

Protopopu.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea invetiatorésca din comun'a Sãrãzaniu protopresbiteratulu gr. or. a Fagetului se escrie concursu pâna la 8 Februaru a. e. Emolumentele suntu: 73 fl 50 xr. v. a. 10 metiu de grãu; 20 metiu de cucuruzu; 100 pf. lardu, 100 pf. sare; 15 pf. lumini, 8 orgii lemne, cartiru cu unu jegeru de gradina. —

Doritorii de a ocupá acestu postu, suntu avisati, recursele bine instruate si adresate comitetulu parochialu se le subscérna dlui prot. Atanasiu Ioanovicu in Fagetu.

Sãrãzaniu 16 Ianuaru 1871.

In contielegere cu dlui protopresbiteru

(8—3)

Comitetulu parochialu